

שם השיעור - יום ההוקרה לפצועי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה - י"ב

משך: 30 דקות

מטרת העל: החניך ייצור חיבור אישי עם יום ההוקרה לפצועי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה

מטרות ביניים:

1. החניך יכיר את משמעות יום ההוקרה לפצועי צה"ל ולנפגעי פעולות האיבה והסיבה לציונו.
2. החניך יכיר בכך שהפגיעה אינה מסתיימת ברגע האירוע אלא נמשכת חיים שלמים.
3. החניך יפתח את היכולת לשהות ברגש מורכב בצורה מכבדת ובוגרת.

דגשים: יש לזכור כי ייתכן שבכיתה יש חניכים עם קשר אישי לפציעה שכול או טראומה ולכן יש להתנהל ברגישות.

מערך השיעור:

שלב	תוכן
פתיחה 5 דקות	נפתח בשאלה: כשאומרים "פצועי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה" איזה דימוי או מחשבה עולה לכם לראש?
גוף 15 דקות	החניכים יחולקו לקבוצות כל קבוצה מקבלת פתק עם סיטואציה, החניכים יקבלו שאלות לדיון ויצטרכו לדון בסיטואציה. סיטואציה 1: לוחם משוחרר נראה "בסדר": הולך, מדבר, צוחק. אבל בלילה מתקשה לישון, רעשים מקפיצים אותו, והוא נמנע ממקומות הומי אדם. <u>שאלות לדיון:</u> 1. למה לפעמים קשה יותר להבין פציעה נפשית? 2. איך החברה עלולה לפגוע בלי כוונה באדם כזה? 3. מה האחריות שלנו כלפי מי שהפצע שלו אינו נראה? סיטואציה 2:

אישה שנפגעה בפעולת איבה חוזרת ללימודים.

הסביבה מצפה ממנה "להתקדם הלאה", אבל היא חיה עם כאב פיזי ונפשי יומיומי.

שאלות לדיון:

1. האם יש לוח זמנים "נכון" להחלמה? מי קובע אותו?
2. למה לפעמים קשה לנו לראות מישהו שנשאר בכאב לאורך זמן?
3. מה ההבדל בין עידוד לבין לחץ?

סיטואציה 3:

פצוע צה"ל חוזר לעבוד.

הקולגות מתייחסים אליו כאל "כמו כולם", אבל מצפים ממנו לעמוד באותו קצב, ללא הקלות או הבנה לימים קשים.

שאלות לדיון:

1. האם יחס שוויוני תמיד שווה יחס מכבד?
 2. איך מאזנים בין הרצון לנורמליות לבין הצורך בהתאמות?
 3. מה ההבדל בין עזרה מותאמת לבין ויתור על כבוד או יכולת?
- לסיום העבודה על הסיטואציות נערוך דיון לשיתוף במידה ומישהו רוצה לשתף.
- לאחר מכן, כל חניך יקבל דף עבודה, שיכלול בתוכו תבנית של משפטים שהחניך יצטרך להשלים בהתאם למה שהוא מרגיש.

היום לא עסקנו בסיפורים רחוקים או בכותרות, אלא בבני אדם שחיים בינינו. יום ההוקרה מזכיר לנו שהפציעה אינה רגע אלא מציאות מתמשכת, ושהכבוד האמיתי נמדד ביכולת לראות, להבין ולהתייחס ברגישות גם כשלא מבקשים מאיתנו דבר.	סיכום 10 דקות
--	-----------------------------

עזרים: דף עבודה, פתקים, עטים.

נספחים:

כתיבה עצמית:

היום אני מבין ש

משהו שלא חשבתי עליו קודם:

הוקרה בעיניי היא:

הייתי רוצה לומר לפצוע/ה צה"ל או נפגע/ת איבה ש: